

**ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΨΗΦΙΣΜΑ/ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
ETUCE CONFERENCE 2020**

**Εκστρατεία για την αναβάθμιση του Επαγγέλματος του
Εκπαιδευτικού, για Αλληλεγγύη, Δημοκρατία, Ισότητα και
Βιωσιμότητα**

***Ψηφίστηκε στο Πανευρωπαϊκό Συνέδριο της ETUCE, Τμήμα της Εκπαιδευτικής Διεθνούς, στις 1-2
Δεκεμβρίου 2020***

Σε συνέχεια και σύμφωνα με τις αποφάσεις που υιοθετήθηκαν στο 8^ο Παγκόσμιο Εκπαιδευτικό Συνέδριο της Bangkok το 2019, τις αποφάσεις που ψηφίστηκαν στο Πανευρωπαϊκό Συνέδριο του Βελιγραδίου το 2016 και το Ειδικό Πανευρωπαϊκό Συνέδριο της Αθήνας το 2018, αυτό το Πανευρωπαϊκό Συνέδριο της ETUCE

Διαπιστώνει ότι:

1. Την περασμένη δεκαετία, κοινωνικο-οικονομικές ανισότητες, φτώχεια, ανεργία, κοινωνικός αποκλεισμός, άνισος επιμερισμός του πλούτου, άνιση πρόσβαση στους παραγωγικούς πόρους και μια κυριαρχούσα ατομικιστική αντίληψη εις βάρος της συλλογικής, δημιούργησαν μια σειρά από προβλήματα που αποτελούν πρόκληση για τον πυρήνα της δημοκρατικών αξιών, την αλληλεγγύη, την έλλειψη διακρίσεων, το κράτος δικαίου, την ισότητα, τον σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας πάνω στα οποία έχει δομηθεί η κοινωνία μας. Την ώρα που βλέπουμε την εξάπλωση του λαϊκισμού, της ακροδεξιάς, των συντηρητικών πολιτικών ρευμάτων καθώς και των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που δίνουν ώθηση στον ριζοσπαστισμό, την ξενοφοβία, τα στερεότυπα και τις εξτρεμιστικές επιθέσεις, η μετανάστευση, η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση και επείγουσες περιβαλλοντικές πολιτικές είναι ζητήματα που δεν έχουν τύχει της απαραίτητης προσοχής από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς και τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις.

2. Το 2020, ολόκληρος ο κόσμος συμπεριλαμβανομένης και της Ευρώπης βρέθηκε αντιμέτωπος με μια άνευ προηγουμένου κρίση στην υγεία, την κοινωνία και την οικονομία αναφορικά με την πανδημία του COVID-19. Η κρίση αυτή είχε και θα έχει τεράστιες συνέπειες στην εκπαίδευση, το προσωπικό που εργάζεται στην εκπαίδευση, το ίδιο και στους μαθητές, όπως επίσης και στην άσκηση βασικών συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, στην ποιότητα του κοινωνικού διαλόγου, την ισότητα, τη δημοκρατία και την συμπερίληψη στην Ευρώπη. Λόγω των μέτρων καραντίνας και κοινωνικής απομόνωσης που επιβλήθηκαν στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, σχολεία, πανεπιστήμια και άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα αναγκάστηκαν να καταφύγουν στην εξ αποστάσεως διδασκαλία. Αυτό έφερε στο προσκήνιο ένα μεγάλο φάσμα προβλημάτων για το εκπαιδευτικό προσωπικό που έχει να κάνει με την έλλειψη ψηφιακών εργαλείων, την ανησυχία για την προστασία των προσωπικών τους δεδομένων, την ακαδημαϊκή ελευθερία και παιδαγωγική αυτονομία καθώς και την έλλειψη παροχής επιμόρφωσης και κατάρτισης για την εξ αποστάσεως διδασκαλία θέτοντας ζητήματα θέματα σχετικά με τη μορφή απασχόλησής τους, τη συνέχεια καταβολής των αποδοχών

και των κοινωνικών επιδομάτων, τον φόρτο εργασίας τους, την εξισορρόπηση μεταξύ προσωπικού και εργασιακού χρόνου και την ψυχοκοινωνική τους υγεία.

3. Το κλείσιμο των σχολείων και των πανεπιστημίων λόγω του περιορισμού της κινητικότητας έκανε όλους να συνειδητοποιήσουν το πόσο σημαντικά είναι τα εκπαιδευτικά ιδρύματα και τον ζωτικό ρόλο που διαδραματίζουν στην κοινωνία. Οι χώροι εκπαίδευσης προσφέρουν πολύ περισσότερα από την παροχή εκπαίδευσης στους μαθητές. Τους προσφέρουν καταφύγιο, φροντίδα, ασφάλεια, τάξη και ευκαιρίες για αλληλεπίδραση με τους συνομηλικούς τους, τους δασκάλους και καθηγητές τους και τα άλλα πρόσωπα του σχολικού περιβάλλοντος. Η κρίση συνεπώς ανέδειξε όλους αυτούς τους ρόλους του αναλαμβάνει ο τομέας της εκπαίδευσης καθώς και τις προσδοκίες που έχει η κοινωνία από την εκπαίδευση. Ήδη οι λίγοι μήνες με την εξ αποστάσεως εκπαίδευση αφήνουν να φανούν καθαρά τα μαθησιακά κενά και ο αρνητικός της αντίκτυπος πάνω στην ψυχική υγεία των μαθητών και τη συμμετοχή τους στη μάθηση, εξαιτίας της έλλειψης της δια ζώσης διδασκαλίας. Αποδεικνύει ότι αν και η διαδικτυακή, ή αλλιώς, εξ αποστάσεως διδασκαλία έχει μια ειδική αξία, ωστόσο δεν μπορεί ποτέ να αντικαταστήσει την δια ζώσης, πρόσωπο προς πρόσωπο διδασκαλία.

4. Πολλές κυβερνήσεις, αντί να αναπτύξουν μια σαφή προσέγγιση δείχνοντας αλληλεγγύη και να διαχειριστούν από κοινού αυτές τις προκλήσεις για να βρουν λύσεις, κρύβονται πίσω από συγκεκριμένα συμφέροντα χωρών, γκρεμίζουν τις επιτυχίες που έχουν μέχρι τώρα επιτευχθεί σε θέματα ισότητας, συμπερίληψης και εξάλειψης διακρίσεων και τις αντικαθιστούν με αντιδημοκρατικές και αντισυνδικαλιστικές διαδικασίες και τον περιορισμό των ανθρώπινων δικαιωμάτων.

5. Την ώρα που η Ευρώπη στροβιλίζεται στη δίνη της μεγαλύτερης κρίσης του τελευταίου αιώνα με την εμφάνιση της πανδημίας του COVID-19, όταν οι κυβερνήσεις, όπως είναι αναμενόμενο, θα είναι υπό μεγάλη πίεση για να αυξήσουν την κοινωνική προστασία και να ενισχύσουν τη δημόσια υγεία και ενώ το δημόσιο χρέος και τα ελλείμματα ανέρχονται σε δυσθεώρητα ύψη, κάποιες κυβερνήσεις στην Ευρώπη δεν είναι πρόθυμες να δεσμευτούν για την αύξηση των δημόσιων δαπανών για την εκπαίδευση για να έχουμε βιώσιμα, ικανά, δίκαια εκπαιδευτικά συστήματα.

6. Επιπλέον, τα καταστροφικά αποτελέσματα από τη μη βιώσιμη προσέγγιση στο θέμα του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων δεν μπορούν να αγνοούνται άλλο. Τα τελευταία 19 χρόνια (από το 1998) θεωρούνται τα θερμότερα σε θερμοκρασία χρόνια που έχουν ως τώρα καταγραφεί και είχαν σαν αποτέλεσμα την αύξηση του επιπέδου της στάθμης της θάλασσας, πιο συχνές φυσικές καταστροφές, καταστροφή δασών και λιμνών, επικίνδυνα επίπεδα ατμοσφαιρικής μόλυνσης, ελλείψεις σε νερό και φαγητό, απώλειες στη βιοποικιομορφία και όλες τις άλλες σοβαρές συνέπειες της περιβαλλοντικής κρίσης. Τα περιβαλλοντικά ζητήματα, επίσης, διευρύνουν σημαντικά τις κοινωνικές ανισότητες μεταξύ των ανθρώπων, των χωρών και των περιοχών και έχουν μεγαλύτερο αντίκτυπο στις μη προνομιούχες κοινωνικές ομάδες και στις ασθενέστερες οικονομικά χώρες.

7. Μια σειρά πλαισίων οριοθετούν με σαφήνεια τους στόχους και τους σκοπούς για δημοκρατία, αλληλεγγύη, ισότητα και βιωσιμότητα. Αυτά είναι οι **Βιώσιμοι Αναπτυξιακοί Στόχοι των Ηνωμένων Εθνών**, ο **Ευρωπαϊκός Πυλώνας των Κοινωνικών Δικαιωμάτων**, η **Ανακοίνωση του Πεκίνου και η Πλατφόρμα Δράσης για την Ισότητα των φύλων**, η **Ανακοίνωση στο Παρίσι για την προώθηση της ιδιότητας του Πολίτη**, και τις **κοινές αξίες της ελευθερίας, της ανοχής και της απαλοιφής των διακρίσεων μέσω της εκπαίδευσης**, η **Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία** και άλλα διεθνή και ευρωπαϊκά εργαλεία. Αυτές οι αρχές επίσης περιγράφονται στα κείμενα πολιτικής που σχετίζονται με την εκπαίδευση π.χ. **‘Η Καινούργια Ατζέντα Δεξιοτήτων για την Ευρώπη**, Ανακοινώσεις της ΕΕ όπως **‘Χτίζοντας μια πιο ισχυρή Ευρώπη: ο ρόλος των νέων, της εκπαίδευσης, και των πολιτικών για τον πολιτισμό’** και **‘Ισχυροποιώντας την Ευρωπαϊκή Ταυτότητα μέσω της Εκπαίδευσης και του Πολιτισμού’**. Ωστόσο, η παρακολούθηση της εφαρμογής τους δείχνει ότι η

Ευρώπη βρίσκεται μακριά ακόμη από την επίτευξη έστω και του ελάχιστου από τους περιγραφόμενους στόχους. Η έλλειψη πολιτικής βούλησης και δημόσιων δαπανών για την εφαρμογή της πολιτικής για την ισότητα και των μη διακρίσεων είναι ορισμένοι από τους κύριους λόγους για τις πολλές ανισότητες που ακόμη υπάρχουν στην Ευρώπη.

Σημειώνει ότι:

8. Όλες οι προαναφερθείσες τάσεις έχουν αναντίρρητα συνέπειες στα εκπαιδευτικά μας συστήματα, την εκπαιδευτική κοινότητα και το εκπαιδευτικό προσωπικό και συνεπώς και στα εκπαιδευτικά συνδικάτα. Τα εκπαιδευτικά συστήματα χρειάζεται να εξελιχθούν, να καινοτομήσουν και να μεταβληθούν για να προετοιμάσουν πολίτες με ανοιχτό πνεύμα, πολιτιστικά ευαίσθητους, υπεύθυνους με βαθιές δημοκρατικές αξίες, διατηρώντας παράλληλα την δωρεάν παροχή της δημόσιας εκπαίδευσης.

9. Βλέποντας την ποικιλομορφία που υπάρχει στο εργατικό δυναμικό, είναι σημαντικό η ίδια ποικιλομορφία να αντανακλάται και μέσα στα συνδικάτα και στα μέλη τους και τα συνδικάτα να αντιπροσωπεύουν το μεγάλο εύρος των διαφόρων αναγκών των εργαζόμενων στους χώρους της εκπαίδευσης.

10. Σε εποχές κοινωνικών αλλαγών, ιογενούς πανδημίας, μετανάστευσης και προσφυγικών κρίσεων και αυξανόμενου ατομικισμού, τα ανθρώπινα δικαιώματα, η δημοκρατική αγωγή του πολίτη καθώς και η βιώσιμη ανάπτυξη είναι θεμελιώδη για την εκπαίδευση συνειδητοποιημένων, ενεργών πολιτών με κριτική σκέψη όπως και για την παροχή ευκαιριών ενεργούς συμμετοχής και την καλλιέργεια της αίσθησης του 'ανήκειν', ιδιαίτερα για τις περιθωριοποιημένες, μη προνομιούχες ομάδες πολιτών. Είμαστε πολίτες σε έναν πλανήτη που βρίσκεται σε κίνδυνο. Αυτό απαιτεί ολοκληρωμένα, ουσιαστικά, αναλυτικά προγράμματα και υποστηρικτικά πλαίσια πολιτικής για την παιδεία-εκπαίδευση των πολιτών. Είναι ζωτικής σημασίας να υπάρχει επαρκής χρόνος μέσα στο ωρολόγιο πρόγραμμα, καθαρές οδηγίες για τη διαχείριση αυτών των θεμάτων και υποστήριξη στο έργο των εκπαιδευτικών και των ακαδημαϊκών από ειδικούς επαγγελματίες στους τομείς αυτούς.

11. Πρέπει να επανεξεταστούν οι σχέσεις μεταξύ των διδασκομένων μαθημάτων και άλλων στοιχείων εντός των εκπαιδευτικών μονάδων προκειμένου να υιοθετηθεί μια άλλη αντίληψη με στόχο όχι μόνο τη διάσωση του κλίματος αλλά όλου του πλανήτη συνολικά. Εμείς, ως κοινωνία, πρέπει να υιοθετήσουμε έναν σημαντικά διαφορετικό τρόπο ζωής και αυτό πρέπει να αντανακλάται και στην παρεχόμενη εκπαίδευση.

12. Οι εκπαιδευτικοί, οι ακαδημαϊκοί και οι άλλοι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση συναντούν επίσης, μια αυξανόμενη ποικιλομορφία - μαθητές τους που προέρχονται από διαφορετικές πραγματικότητες, γλώσσες, πολιτιστικά και κοινωνικο-οικονομικά περιβάλλοντα και συχνά αισθάνονται απροετοίμαστοι όχι μόνο να καλύψουν τις ανάγκες τους αλλά και να διαχειριστούν προκλήσεις όπως η κρίση ταυτότητας, αντικρουόμενες συζητήσεις, ψεύτικες ειδήσεις, την επιρροή των μέσων κοινωνικής δικτύωσης στις γνωστικές διεργασίες των μαθητών τους και πολλές άλλες.

13. Αυτή η αυξανόμενη ποικιλομορφία απαιτεί επίσης σχολεία και εκπαιδευτικά συστήματα στα οποία οι μαθητές από διάφορα κοινωνικο-οικονομικά περιβάλλοντα μπορούν να συναντηθούν, να αλληλεπιδράσουν και να μάθουν ο ένας από τον άλλον. Ιδιαίτερα δε σε σχολεία με μαθητές από πολύ διαφορετικά περιβάλλοντα ή μη προνομιούχες κοινωνικές ομάδες, είναι δύσκολο να προσφέρονται σε όλους τους μαθητές ίσες ευκαιρίες μάθησης και να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα τους. Αυτό είναι ένα τεράστιο θέμα που δεν έχει ακόμη επιλυθεί, όχι μόνο σε ότι έχει να κάνει με την κατάρτιση των εκπαιδευτικών αλλά επίσης σε ότι αφορά τη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης και την ελκυστικότητα του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού.

14. Εκπαιδευτικά συστήματα και ένας τομέας εκπαίδευσης εδραιωμένος στις αρχές των ίσων ευκαιριών, της δημοκρατικής διακυβέρνησης, της ενίσχυσης της ποικιλομορφίας - όπως φαίνεται στις απόψεις που εκφράζονται και στα ποικίλα περιβάλλοντα από τα οποία προέρχονται οι μαθητές

- της ακαδημαϊκής ελευθερίας, της παιδαγωγικής αυτονομίας των εκπαιδευτικών, στοιχεία όλα σύμφυτα με τη βιώσιμη ανάπτυξη της εκπαίδευσης και της Ευρωπαϊκής κοινωνίας γενικότερα, αποτελούν θεμελιώδεις αρχές που διασφαλίζουν ότι οι αξίες της ισότητας, της συμπερίληψης, η έλλειψη διακρίσεων στην εκπαίδευση έχουν απτά αποτελέσματα και δεν παραμένουν απλές διακηρύξεις δικαιωμάτων.

15. Για βιώσιμα εκπαιδευτικά συστήματα με υψηλή ποιότητα, με αρχές συμπερίληψης, ισότητας και δημοκρατίας, η ελκυστικότητα του επαγγέλματος των εκπαιδευτικών είναι μείζονος σημασίας. Σε αυτά, οι εκπαιδευτικοί έχουν μεγάλο κύρος στην κοινωνία, αξιοπρεπείς αποδοχές και συντάξεις, αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας με διαχειρίσιμο φόρτο εργασίας, συνεχή επαγγελματική επιμόρφωση προσαρμοσμένη στις ανάγκες των μαθητών, εργασιακά περιβάλλοντα ασφαλή, που διαφυλάσσουν την καλή σωματική και ψυχική τους υγεία, και ελκυστικές προοπτικές εξέλιξης στη σταδιοδρομία τους. Ένα ελκυστικό επάγγελμα για τον εκπαιδευτικό συνεπάγεται μεγαλύτερη ποικιλομορφία και ισότητα σε ότι αφορά και το σύνολο των εκπαιδευτικών.

16. Η ψηφιοποίηση στον χώρο της εκπαίδευσης και η εξ αποστάσεως διδασκαλία ήρθαν και έφεραν νέες προκλήσεις για τον εκπαιδευτικό και την εκπαιδευτική κοινότητα, γενικά. Αξιοσημείωτα ζητήματα είναι η ανάπτυξη πολιτικής και πρακτικών για τη διδασκαλία και τη μάθηση που αρμόζουν στην ψηφιακή εποχή. Πολλά ερωτήματα άπτονται της χρήσης των νέων τεχνολογιών και της επίδρασής τους στην απασχόληση και τις εργασιακές συνθήκες των εκπαιδευτικών, την ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση της ψηφιακής διδασκαλίας και των εργαλείων μάθησης, την προστασία των προσωπικών δεδομένων και θεμάτων που αφορούν στην τεχνητή νοημοσύνη στα εκπαιδευτικά συστήματα με ιδιαίτερη αναφορά σε στοιχεία δεοντολογίας και ηθικής. Η πανδημία του COVID-19 και η εξαναγκαστική μετάβαση στην εξ αποστάσεως διδασκαλία έφερε στην επιφάνεια έναν αριθμό μεγάλων ζητημάτων που σχετίζονται με τον εργασιακό χρόνο, τον φόρτο εργασίας, την ισορροπία μεταξύ εργασίας και προσωπικής ζωής, υγεία και ασφάλεια (και ψυχική υγεία) του εκπαιδευτικού προσωπικού, ζητήματα όλα που πρέπει να εξεταστούν προκειμένου να διασφαλιστούν ελκυστικές, εργασιακές συνθήκες στον τομέα της εκπαίδευσης.

17. Επιπλέον, η εισαγωγή και η μεγάλη πίεση για τη χρήση ψηφιακών εργαλείων που βοηθούν τη διδασκαλία και τους σκοπούς της μάθησης δημιουργεί μεγάλες ανησυχίες για το μέλλον του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού. Είναι γεγονός ότι ψηφιακές τεχνολογίες προσαρμοσμένες στις ανάγκες της εκπαίδευσης πωλούνται στις κυβερνήσεις και στα εκπαιδευτικά ιδρύματα σαν καινοτόμες τεχνικές διδασκαλίας και εδώ ελλοχεύει ο κίνδυνος να χρησιμοποιηθούν λανθασμένα ως εναλλακτικές μέθοδοι στη θέση του εκπαιδευτικού. Αυτό θα μπορούσε να διακινδυνεύσει σοβαρά την ποιότητα της εκπαίδευσης, καθώς οι εκπαιδευτικοί και η αλληλεπίδραση μεταξύ εκπαιδευτικών και μαθητών είναι κλειδιά για την ανάπτυξη της γνώσης σε ένα συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο, όπως και για την κριτική σκέψη, και την ψυχοκοινωνική και συναισθηματική ανάπτυξη των μαθητών. Η κρίση του COVID-19 έδειξε ξεκάθαρα ότι οι εκπαιδευτικοί βρίσκονται στο κέντρο της μαθησιακής διαδικασίας και της εκπαίδευσης. Ενώ σε πολλά εκπαιδευτικά συστήματα στην Ευρώπη έκλεισαν σχολεία, πανεπιστήμια και άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα και μετέφεραν τη διδασκαλία τους στο διαδίκτυο, το προσωπικό της εκπαίδευσης επέδειξε απίστευτη ευελιξία και ικανότητα για να προσαρμοστεί στις νέες περιστάσεις και στον νέο τρόπο διδασκαλίας προκειμένου να διατηρηθεί ο παιδαγωγικός σύνδεσμος με τους μαθητές και η επαφή με τους γονείς και την κοινότητα. Είναι συνεπώς απόλυτα απαραίτητο όταν εισάγονται οι νέες τεχνολογίες στα εκπαιδευτικά ιδρύματα να μην οδηγούν στην αποδόμηση του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού, αλλά να υπάρχει απόλυτος σεβασμός στην παιδαγωγική αυτονομία και την ακαδημαϊκή ελευθερία του. Οι εκπαιδευτικοί ως επαγγελματίες πρέπει να υποστηρίζονται με δημόσιες δαπάνες και να συμμετέχουν στην ανάπτυξη τεχνολογιών, ψηφιακών εργαλείων και του περιεχομένου της διδασκαλίας καθώς και στη λήψη αποφάσεων για το πότε και πως αυτά πρέπει να χρησιμοποιούνται.

18. Η εισαγωγή νέων ψηφιακών και καινοτόμων εργαλείων στη διδασκαλία και στις πρακτικές μάθησης απαιτεί ένα καλό επίπεδο δημόσιων δαπανών. Η μη εξασφάλιση αυτής της προϋπόθεσης θα διεύρυνε τις υπάρχουσες ανισότητες στην πρόσβαση στην ποιοτική εκπαίδευση, όπως φάνηκε κατά τη διάρκεια της κρίσης αυτής της πανδημίας όπου ο ψηφιακός διαχωρισμός και η άνιση πρόσβαση στην εξ αποστάσεως διδασκαλία και στο διδακτικό υλικό είχαν άμεση συνάρτηση με το κοινωνικο-οικονομικό υπόβαθρο και το γεωγραφικό περιβάλλον των μαθητών και των εκπαιδευτικών. Ήδη, οι κυβερνήσεις σε όλη την Ευρώπη τάσσονται υπέρ της αύξησης των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα σαν μέσον για την ενσωμάτωση των ψηφιακών εργαλείων στην εκπαίδευση. Ένας συλλογικός διαλογισμός γύρω από τα θέματα που προαναφέρθηκαν όπως και για την ψηφιοποίηση στην, γενικότερα, θα πρέπει να συμπεριλάβει την εμπειρογνωμοσύνη, τις απόψεις και τις εμπειρίες των εκπαιδευτικών συνδικάτων σε όλα τα επίπεδα.

19. Ο κοινωνικός διάλογος είναι εγγενής μηχανισμός της δημοκρατικής κοινωνίας. Η Ευρώπη μπορεί να είναι ο τόπος της κοινωνικής πρόοδου, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της οικονομικής ανάπτυξης όταν τα δικαιώματα του προσωπικού της εκπαίδευσης να συμμετάσχει, μέσω των αντιπροσώπων του στα εκπαιδευτικά συνδικάτα, στη διαδικασία διαβούλευσης, υποβολής προτάσεων και διαπραγμάτευσης πάνω στη χάραξη και εφαρμογή της εκπαιδευτικής πολιτικής και των συνθηκών εργασίας, τυχαίνουν απόλυτου σεβασμού και προάγονται αντίστοιχα. Ο κοινωνικός διάλογος παραμένει ζωτικής σημασίας για την επίτευξη της βιώσιμης ανάπτυξης στην Ευρώπη ως ένας αποτελεσματικός, ουσιαστικός και συμμετοχικός μηχανισμός που διέπει τις σχέσεις μεταξύ των εργαζόμενων στην εκπαίδευση και των εργοδοτών εκπαίδευσης, καθώς και των εκπαιδευτικών αρχών σε επίπεδο τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και πανευρωπαϊκό. Ο σεβασμός στα θεμελιώδη δικαιώματα της ελευθερίας του 'συνέρχεσθαι' και 'συνδικαλιζέσθαι' και των συλλογικών διαπραγματεύσεων που υποβοηθούν την ικανότητα των κοινωνικών εταίρων να συνάπτουν κοινωνικό διάλογο είναι προαπαιτούμενο προκειμένου να υλοποιηθούν οι Ευρωπαϊκές προοπτικές βιώσιμης ανάπτυξης και συμπερίληψης και να αντιμετωπιστούν οι μακρόχρονες συνέπειες της κρίσης στην εκπαίδευση και στην κοινωνία.

20. Η αρχή της αλληλεγγύης βρίσκεται στον πυρήνα της ύπαρξης των συνδικάτων και των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων. Εν όψει απειλών όπως η εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, ο εξτρεμισμός και ο ακροδεξιός πολιτικός λόγος, η κλιματική κρίση και οι επιθέσεις στα συνδικαλιστικά δικαιώματα, τα εκπαιδευτικά συνδικάτα πρέπει να συνεργαστούν όχι μόνο μεταξύ τους, σε επίπεδο περιφερειακό, εθνικό, ευρωπαϊκό και παγκόσμιο αλλά και με όλο το παγκόσμιο εκπαιδευτικό κίνημα και με άλλους παράγοντες σχετικούς με την εκπαίδευση. Επίσης, το φορτίο που συσσωρεύτηκε από την επιτακτική ανάγκη προσαρμογής σε μια ταχέως μεταβαλλόμενη κοινωνία δεν πρέπει να το επωμιστεί μόνο ο χώρος της εκπαίδευσης: είναι κοινή ευθύνη όλων των φορέων της κοινωνίας.

21. Οι αρχές της αλληλεγγύης, της ισότητας, της ενισχυμένης ποικιλομορφίας είναι επίσης εξαιρετικά σημαντικές και για την ίδια τη δομή των εκπαιδευτικών συνδικάτων. Με σκοπό να ξανακερδίσουν τη θέση τους στην κοινωνία και να δυναμώσουν τη φωνή και τον ρόλο τους, τα εκπαιδευτικά συνδικάτα πρέπει να γίνουν πιο δραστήρια ανταποκρινόμενα στις ανάγκες του εκπαιδευτικού προσωπικού, προωθώντας την πολυφωνία σε ότι αφορά στις απόψεις και την πολυμορφία στο υπόβαθρο των μελών τους και δίνοντας προσοχή στους πιο περιθωριοποιημένους και σε αυτούς που δεν έχουν την αρμόζουσα αντιπροσώπευση στον χώρο της εκπαίδευσης.

Διαβεβαιώνει για τη δέσμευση των Συνδικάτων-Μελών της ETUCE να:

22. Συνεχίσουν να προωθούν τον κεντρικό ρόλο της διδασκαλίας στην εκπαίδευση με τις ευρωπαϊκές και εθνικές πολιτικές εκπαίδευσης και την εφαρμογή τους.

23. Εντείνουν τη δράση τους στα θέματα ισότητας, συμπερίληψης και βιώσιμης ανάπτυξης στην εκπαίδευση και να εστιάζουν σε αυτά τα θέματα μέσω του κοινωνικού διαλόγου και της συλλογικής διαπραγμάτευσης σε όλα τα επίπεδα.

24. Εργαστούν για την ενίσχυση του κοινωνικού διαλόγου και των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και για τη διασφάλιση ότι οι κοινωνικοί εταίροι αναγνωρίζονται απόλυτα ως ίσοι εταίροι στον κοινωνικό διάλογο στον τομέα της εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες και σε όλες τις περιστάσεις ακόμη και σε ιδιαίτερες συνθήκες ή κρίσεις.

25. Απαιτήσουν αύξηση στις επενδύσεις στη δημόσια εκπαίδευση και στη σύνταξη του κρατικού προϋπολογισμού με τρόπο που αυτός να παρέχει επαρκείς, προβλέψιμους και βιώσιμους δημόσιους πόρους, ζητώντας παράλληλα από τις κυβερνήσεις λογοδοσία, δημόσια έρευνα και διαφάνεια στους προϋπολογισμούς για την παιδεία ώστε να αποτιμάται ο ίσος επιμερισμός των δημόσιων δαπανών και να διασφαλίζεται ότι καλύπτουν τις ανάγκες των πιο περιθωριοποιημένων στην κοινωνία.

26. Κινητοποιηθούν ενάντια σε όλες τις προσπάθειες να υποβληθεί η εκπαίδευση σε εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση που αποτελούν απειλές για τους ευρύτερους κοινωνικούς και συλλογικούς σκοπούς της εκπαίδευσης όπως είναι η ισότητα, η κοινωνική συνοχή και η συμπερίληψη.

27. Αγωνιστούν να ενισχύσουν το νομικό και δεοντολογικό πλαίσιο, τις δημόσιες δαπάνες για τις υποδομές και τον εξοπλισμό των νέων τεχνολογιών, όπως και για την εισαγωγική και συνεχή επαγγελματική επιμόρφωση προκειμένου εκπαιδευτικοί και μαθητές να επωφελούνται από την ψηφιοποίηση.

28. Ασκήσουν πιέσεις στα αρμόδια όργανα για μια γενικότερη ενσωμάτωση των ανθρώπινων δικαιωμάτων, της δημοκρατικής αγωγής και της βιώσιμης ανάπτυξης σε όλα τα εκπαιδευτικά συστήματα της Ευρωπαϊκής περιφέρειας . Να συνάψουν συνεργασίες διεκδικώντας τις συνθήκες κάτω από τις οποίες οι εκπαιδευτικοί μπορούν να ασκήσουν την επαγγελματική τους αυτονομία, την επαγγελματική τους δεοντολογία και την ακαδημαϊκή τους ελευθερία.

29. Διασφαλίσουν την ενεργή συμμετοχή των εκπαιδευτικών συνδικάτων στον σχεδιασμό και την παρακολούθηση όλων των εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων και εξελίξεων (συμπεριλαμβανομένης της επιμόρφωσης και κατάρτισης των εκπαιδευτικών) σε επίπεδο ευρωπαϊκό, εθνικό και τοπικό, μεταξύ των οποίων είναι και οι συζητήσεις για τη διδασκαλία περιβαλλοντικών θεμάτων με βάση τους 17 Βιώσιμους Αναπτυξιακούς Στόχους, οι οποίοι αποτελούν την πυξίδα για τη δημιουργία ενός περιβαλλοντικά βιώσιμου, οικονομικά και κοινωνικά πιο δίκαιου κόσμου.

30. Αναπτύξουν την εμπειρογνωμοσύνη των εκπαιδευτικών συνδικάτων σε θέματα ισότητας, συμπερίληψης, δημοκρατίας και βιώσιμης ανάπτυξης.

31. Προάγουν την ολιστική προσέγγιση στο εκπαιδευτικό σύστημα που εστιάζει στην ενσωμάτωση κάθε ατόμου στην κοινωνία και προπαρασκευάζει υπεύθυνους πολίτες που γνωρίζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους και προτάσσουν τον αμοιβαίο σεβασμό, τις ίσες ευκαιρίες και την ποικιλομορφία.

32. Απαιτήσουν υψηλής ποιότητας εισαγωγική και συνεχή επαγγελματική επιμόρφωση, καθώς και στήριξη επαγγελματική για τους εκπαιδευτικούς, τους ακαδημαϊκούς και όλους τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση, σύμφωνα με τις ανάγκες τους, στην προσπάθειά τους να παράσχουν πραγματικά συμμετοχική, πολιτιστικά και κοινωνικά ποικίλη εκπαίδευση με σύγχρονα εργαλεία και μεθόδους (συμπεριλαμβανομένων των ψηφιακών εργαλείων, εκμάθηση γλώσσας και βοήθεια στον εκπαιδευτικό).

33. Προάγουν εκπαιδευτικά ιδρύματα βασισμένα στις αρχές της ισότητας, της συμπερίληψης, κοινής διακυβέρνησης και δημοκρατικής κουλτούρας, της ομαδικής δουλειάς και της υποστήριξης των συνομηλίκων, της ακαδημαϊκής ελευθερίας, της ελευθερίας της γνώμης και της έκφρασης και

παιδαγωγική και επαγγελματική αυτονομία των εκπαιδευτικών και των εργαζόμενων στην εκπαίδευση.

34. Εργαστούν για να προάγουν την ελκυστικότητα του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού όπου όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση ανεξάρτητα από το πολιτιστικό και κοινωνικο-οικονομικό τους υπόβαθρο, αναπτύσσονται και κάνουν πρόοδο σε ότι αφορά την σταδιοδρομία τους, έχουν καλύτερες απολαβές, βελτιωμένες και αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας και την αρμόζουσα ισορροπία μεταξύ προσωπικής και εργασιακής ζωής και έχουν σημαντικά κίνητρα για να επιτελέσουν το έργο τους.

35. Συνεργάζονται και να στέκονται αλληλέγγυοι σε άλλα εκπαιδευτικά συνδικάτα στον χώρο της εκπαίδευσης και στο παγκόσμιο εκπαιδευτικό κίνημα καθώς και με άλλους παράγοντες της εκπαίδευσης (π.χ. μαθητές, γονείς, τοπική κοινωνία, ΜΚΟ κλπ) για να καταπολεμήσουν τις ανισότητες και τις αντιδημοκρατικές και νεοφιλελεύθερες προσεγγίσεις.

36. Διατηρήσουν τον απόλυτο σεβασμό στις εθνικές διαφοροποιήσεις στα νομικά πλαίσια, τον πολιτισμό, τις δομές, τις παραδόσεις και τις προσεγγίσεις και να διασφαλίσουν ένα περιβάλλον δημοκρατίας και ισότητας μέσα στα εκπαιδευτικά συνδικάτα και τις πολιτικές.

37. Εργαστούν για να μεγαλώσουν ως συνδικάτα έχοντας καλύτερη οργάνωση, φέρνοντας νέα μέλη, κινητοποιώντας όλα τα μέλη και αυτά που προέρχονται από ποικίλα και διαφορετικά περιβάλλοντα συμπεριλαμβανομένων των ομάδων χωρίς επαρκή αντιπροσώπηση. Αυτό αναφέρεται και στο να προσελκύσουν, να οργανώσουν και να παρακινήσουν για ενεργό δράση μέσα στα συνδικάτα νεαρά σε ηλικία μέλη

Δίνει εντολή στην ETUCE COMMITTEE να:

Συστήσει μια ομάδα εργασίας για να επικαιροποιήσει το κείμενο εκπαιδευτικής πολιτικής της ETUCE με στόχο να κάνει εκστρατεία/αγώνα για να ανυψώσει το κύρος και να βελτιώσει την ελκυστικότητα του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού για να καταστεί εφικτή η δίκαιη, συμμετοχική και βιώσιμη εκπαίδευση.